

Валізка з книжками

ДИДАКТИЧНИЙ МАТЕРІАЛ ЗА КНИЖКОЮ
«ТРОХИ ДИВАКУВАТІ ІСТОРІЇ»
ПІРЕТА РАУДА

ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ ЗАХОДУ

ВІК УЧАСНИКІВ: 5–8 РОКІВ

КІЛЬКІСТЬ УЧАСНИКІВ ЗАХОДУ: ОПТИМАЛЬНО – ДО 15

ТРИВАЛІСТЬ: 45 ХВ

Опис: «Трохи дивакуваті історії» – збірка історій сучасної естонської письменниці та ілюстраторки Пірет Рауд. Кожна історія відбувається у реальному або трішечки вигаданому світі, комічна й повчальна водночас, а йдеться в цих історіях про вихід із безвихідних ситуацій і про радість за будь-яких обставин.

Ключові слова: Пригоди, тварини, радість, сміх.

Формат заходу: 1) Дорослий читає учасникам заходу 3 (або 4) історії, а потім вони разом розглядають ілюстрації та обговорюють зміст прочитаного, 2) Після кожної історії учасники виконують творче завдання – ліплять з пластиліну.

Коментар про формат: Дорослий читає 3 (або 4) запропоновані у дидактичному матеріалі історії. До кожної історії є блок запитань за змістом прочитаного, щоби учасники ще раз проговорили та пригадали зміст, зауважили деталі та поміркували над причинно-наслідковими зв'язками всередині історій. До кожної історії є запитання на креативність, де учасники отримують простір для фантазії та висловлення власної думки. Також до кожної історії є творче завдання, яке дозволяє учасникам тактильно прожити фрагмент історії. Завдання побудовані за таким принципом: спершу потрібно прочитати зазначену історію, а потім поставити запитання та виконати завдання.

Правила роботи з пластиліном:

- 1) Простір для роботи – дощечка, інструмент, який допомагає відділяти один шматочок пластиліну від іншого – ніжик;
- 2) Хочете отримати колір, якого не вистачає – змішайте базові кольори (за принципом фарб);
- 3) Основа для будь-якої необхідної фігури – сфера, тому завжди починайте з того, що зробіть кульку, а далі змінюйте форму цієї кульки;
- 4) Щоби пригадати, як працювати з пластиліном, пошукайте у YouTube

«Урок ліпки з пластиліну», зокрема відео «Ліпимо коника»:

https://www.youtube.com/watch?v=Vd3K_9h1qwc

Мета заходу: Прочитати 3–4 цікаві кумедні історії; зрозуміти, що героями історій можуть бути цілком реальні люди та тварини, але обставини, у яких вони опиняються, – дивовижні; побачити, що увесь світ навколо – ігровий, і в ньому є багато цікавих та неймовірних речей, над якими хочеться поміркувати, які варто пізнати глибше та зрозуміти; виконати творчі завдання, які працюють на розвиток уяви та дають простір для креативу учасників.

Додаткове устаткування:

1. Ілюстрований довідник / енциклопедія про коней та про риб, щоби детальніше розглянути цих тварин;
2. Набори для роботи з пластиліном – пластилін, дощечки, спеціальні ножі.

Підготуйтеся до заходу:

1. Прочитайте запропоновані історії з книжки та дидактичні матеріали для проведення заходу.
2. Знайдіть та підготуйте додаткове устаткування, зверніться по допомогу до бібліотекарів, разом із якими проводите захід, зробіть закладки у книжках, підготуйте пластилін, пригадайте, як працювати з ним.
3. Ознайомтеся із загальними рекомендаціями для проведення заходу.
4. Продумайте зарядку для рук, яку ви зробили б із учасниками перед початком роботи з пластиліном, щоби активізувати м'язи. Наприклад, кілька вправ із нейролпсихологічної гри «Майстерні руки»:

<https://www.youtube.com/watch?v=H3jbfL0zUYo>

Запрошення до читання: Сьогодні ми поринемо у неймовірну пригоду із дивакуватою книжкою – читатимемо збірку історій естонської письменниці та ілюстраторки Пірет Рауд «Трохи дивакуваті історії». Ми ще не розгорнули книжку, а пригоди уже починаються. Давайте розглянемо обкладинку і спробуємо припустити – що на нас чекає? Чи усе на цій обкладинці звичне чи щось усе ж дивакувате? (Учасники називають дивакуваті речі – персонажів книжки на обкладинці: от рибина п'є чай, а ось перевернутий будинок, чоловік з крильми – дивацтво, дитина, у якої з рота росте яблуна чи апельсинове дерево – теж!) Сьогодні ми познайомимось із кількома цікавими персонажами і навіть спробуємо уявити, що робили б ми на їхньому місці. Рушаймо в подорож!

Сторінка	Запитання від дорослого	Орієнтовні відповіді та запрошення до діалогу
10	Десь далеко жив король, який обожнював свою свійську тварину. Яку? Як звали конячку? Вона жила у найгарнішій кімнаті замку і мала гарні елементи гардеробу. Що вона носила на шиї? Скільки разів на день Ружа їла картопляні чипси? Чому враз усі королівські сади, грядки та парки перетворили на картопляні поля? Чому королівство перетворилося на королівство замазур? Хто навів лад у королівстві? А що вона зробила? Чому король взяв тітоньку БERTY собі за дружину?	Конячку. Ружа. Рожеву стрічку. 4: снідала, обідала, вечеряла і перекушувала перед сном. Бо у королівстві закінчилася картопля, а зкартоплі робили картопляні чипси для Ружі. Бо коли йшов дощ, то ноги усіх жителів королівства були обліплені багнюкою. Адже всюди була земля і кущі картоплі. Мудра прибиральниця тітонька БERTY. Насварила короля, що той годує Ружу лише чипсами, а чипси – не корисні; випрала стрічку Ружі; наварила Ружі миску вівсянки, яка їй посмакувала. Він побачив, яка вона мудра і добра, та закохався у неї.

	Чим ще можна було би годувати Ружу? <i>Якщо маєте можливість – порозглядайте разом з учасниками коників у енциклопедіях. Яких вони бувають кольорів? Назвіть елементи тіла (голова, шия, ноги, копита, хвіст, тулуб), зауважте наявність гриви.</i> Творче завдання: Якби у вас було королівство та улюблена конячка, то як її звали б? Що ваша конячка любила б найбільше у світі? Сьогодні ми працюватимемо з пластиліном, тому давайте зробимо зарядку для пальчиків. А тепер запрошую кожного зліпити з пластиліну власну конячку! Які елементи потрібно виліпити окремо, а потім з'єднати? Зокрема, тулуб, 4 ноги, хвіст, гриву. А тепер запрошую кожного зліпити з пластиліну власну конячку! Які елементи потрібно виліпити окремо, а потім з'єднати? Зокрема, тулуб, 4 ноги, хвіст, гриву.	<i>Учасники називають різні корисні й поживні страви й продукти.</i> Учасники вигадують імена своїм конячкам, а також улюблені справи-місця-їжу та називають.
15-17	«Полохливий мобільний телефон» Одного дня у житті дядька Ральфа з'явилася нова річ. Яка? Яка була особливість цього телефона?	Мобільний телефон. Він був полохливий (тобто лякливий, усього боявся).

	Чого найбільше боявся телефон? Кого дядько Ральф попросив не дзвонити найпершими? Чому дядько Ральф перестав ходити в кіно, на футбол і на рок-концерти? Чому дядько Ральф пішов рибалити? Хто зателефонував дядьку Ральфу посеред риболовлі? А чому вона телефонувала? Що перервало риболовлю?	Дзвінків. Коли хтось дзвонив, телефон починав тремтіти. Друзів! По-перше, він попросив друзів не дзвонити – тож вони виконували його прохання: не дзвонили і не кликали дядька Ральфа з собою на різні розваги. По-друге, дядько Ральф і сам не пішов би туди, бо всюди дуже гучно. У кіно голосно говорять персонажі з екрану, на футбольних матчах кричать вболівальники, а на рок-концертах дуже голосно грає музика – усі ці шуми не сподобались би телефону, й він знову боявся б. Бо на риболовлі потрібно поводитися якомога тихіше, й мобільному телефону це підходило. Його мама. Сказати, щоби дядько не затримувався і вчасно повернувся додому на обід, бо ж немає нічого гіршого, ніж холодний обід. Телефонний дзвінок: телефон завібрував і впав у воду.
--	--	--

	Чи вдалося дядькові Ральфу повернути свій телефон?	Ні, він зателефонував, а слухавку взяв новий власник – пан риба.
	<i>Якщо маєте можливість – порозглядайте разом з учасниками риб у енциклопедіях. Яких вони бувають кольорів? Назвіть елементи тіла риби (голова, хвіст, плавці, очі), зауважте наявність луски, яка вкриває тіло риби.</i> Творче завдання: Телефон дядька Ральфа впав у воду. Ми можемо уявити, що коли телефон перейшов у власність пана риби – він залишився таким самим лякливим і тремтливим, рибі також хтось зателефонував би, а телефон від хвилювання кудись впав би чи випав би. Як пан риба міг би загубити свій телефон? Давайте кожен зліпить із пластиліну власного пана рибу.	Учасники висловлюють свої версії.
24-26	«Міський голова і його сад скульптур» Яка пристрасть була у міського голови? Чи залишилися у місті ще порожні місця?	Він дуже любив скульптури, пам'ятники, меморіали й заставляв ними кожен клаптик міста. Так, лишався порослий чагарником клаптик землі на околиці міста.

	Чи багато людей бували у цьому чагарнику? Хто мав створити новий сад скульптур? Якими були скульптури в новому саду? У чому полягав задум художника? Чи зрадів новому саду міський голова?	Ні, зовсім мало. Але нові фігури, на думку міського голови, все одно були необхідні цьому місцю. Художник, якого запросили з-за кордону. Ящик із піском, стілець напружині, лавка на мотузках, драбина з трубою. Це було місце, куди ніхто не ходив, – поросла чагарником (кущами і деревами) ділянка землі. Натомість роботи художника – не лише красиві мистецькі витвори, але й дуже практичні об'єкти, якими можуть користуватися діти. Місце, куди раніше ніхто не приходив, почали активно відвідувати діти та їхні батьки. Звісно, адже він теж нарешті отримав можливість побавитися досхочу – кататися на гойдалці або спускатися з гірки.
	Творче завдання Уявімо, що ми можемо допомогти художнику в оформленні його саду скульптур. Яких ще елементів дитячого майданчика там не вистачає? Давайте їх зліпимо!	<i>Учасники пропонують свої варіанти скульптур, а потім ліплять їх.</i>

	Додаткове завдання: Якщо час і настрій учасників дозволяють, можете прочитати історію на сторінках 31–33 «Колекція гудзиків дядька Велла». З'ясуйте, яке захоплення є у кожного з учасників – можливо, хтось також щось колекціонує. Зробіть з пластиліну найрізноманітніші гудзики, які могли би опинитися у колекції дядька Велла, про кожен гудзик автор витвору має розповісти історію – звідки він і кому належить.	
--	---	--

Підсумок: Отже, ми прочитали дуже багато різних кумедних історій. Про кого вони оповідали? (*Про королівську конячку Ружу, про мобільний телефон дядька Ральфа, про сад скульптур на замовлення міського голови.*) Персонажі цих історій реальні чи вигадані? (*Цілком реальні.*) А обставини, у яких вони опинилися? (*Трішечки казкові! Можливо, є конячки, які їдять чипси, але конячкам зазвичай більше смакує зерно і трава, вони пасуться на полі й живуть у стайні, а не в найкращій кімнаті королівського палацу. Якби телефон дядька Ральфа потонув, то не став би власністю риби, а залишився на дні річки й перестав би працювати. А от парк скульптур, більше схожий на дитячий майданчик, – цілком реалістичний!)* Можливо, історії, які ми сьогодні читали, і вигадані, та зате надзвичайно смішні й принесли нам багато радостей. А ще ми зліпили з пластиліну так багато цікавих істот і предметів!